

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Brage-Snak om Græske og Nordiske Myther og Oldsagn for Damer og Herrer

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 181. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1844_791A-txt-shoot-idm8083.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

See, naar man nu, som jeg, ved *Mjølner* immer tænker paa Menneske-Livets, vel at mærke, *Menneske-Livets*, ikke Dyrelivets, *fri Yttring* og *Virksomhed* baade med *Haand* og *Mund*, saa finder man det meget sandt med det overhaands *korte Skaft*, den Hammer har, for *den Mjølner*, jeg nævnede nys, har virkelig under alle Himmel-Egne og til alle Tider været *vanskelig* at faae Fingre og ligesaa vanskelig at holde fast paa, ja, mig synes ordenlig, jeg kan skimte Bremsen mellem *Broks* Øine, der er *Skyld* i, at Skaftet blev saa kort, for der er en vis *Nærighed*, som vil have al den fri *Virksomhed for sig selv*, saa der bliver ingen til Næsten, og naar den Brems ikke havde stukket Folk, vilde den *Mjølner*, jeg mener, aabenbar havt saa langt et Skaft, at vi Allesammen, baade *Damer* og *Herrer*, kunde faaet en Haand i med, og at det vilde være meget morsomt, det har jeg seet i *Engeland*; thi vel maa jeg ikke sige, jeg har seet *Mjølner* der, men *Virkingen* er iøinefaldende, og, ved at laane *Damernes* Øine, har jeg lært, det er den, 182man skal see paa, da det jo er ganske ligegyldigt, hvem der eier Koen, naar vi faaer Mælken, og ligegyldigt, hvem der kaldes Herre i Huset, naar man kun veed, det er *Fruen*, der *raader*, naturligviis som *raadgivende*, og intet, slet intet Andet. Hvad jeg derfor sporer *Virking* af, men seer dog ikke paa Overfladen, det slutter jeg maa ligge i *Grunden*, og jeg forestiller mig da, det er gaaet saaledes til med den gamle *Mjølner* fra *Danmark*, at har *Meklenborgerne* taget den tilligemed *Valdemar Seier*, saa har de engang, de var i Trang for Penge, enten solgt eller pantsat den til *Rostok* eller til en af de andre *Hansestæder*, som engang godt vidste hvad den duede til, men tilsidst, da de glemte det, har den vel været lagt op i det saakaldte *Staalhus*, hvor *Hansestæderne* havde deres Oplag i *London*, og da Dronning *Elisabeth* drev *Lybekkerne* ud af det, har hun lagt *Mjølner* under Beslag, med deres øvrige Efterladenskab, men hvad enten hun nu har havt Mistanke om, at det var igunden Tyvekoster, eller hun har været bange for, den Hammer skulde gjøre sig for lystig i *Engelskmandens* Haand, saa har hun ladt den grave ned, men dog ikke dybere end at den kunde sætte alle *Maskin-Hjul* i Gang. Det er en dristig Hypothes, det seer jeg nok, men jeg siger ikke blot med Herrerne, Alting maa dog have en Aarsag, men ogsaa med Damerne, at det Ene maa dog ligne det Andet, og jeg siger med Ordsproget, Mands List er vel behænde, men Kvinde-List er uden Ende, saa den kan man mindre faae fat paa, end paa *Mjølner* med det korte Skaft, og naar man betragter den Engelske, vel mest maskinmæssige, men dog mageløse, forbausende og i Sammenligning fornøielige *Virksomhed*, da seer man strax, der stikker en *Hemmelighed* under, og hvor der er virkelige *Hemmeligheder*, der er ogsaa i det mindste *een Dame* med i Spillet.